

Живописният свят на Василка Монева

От 15 март до 20 април галерия "Аргос" представя живописна панорама от произведения на Василка Монева. Името ѝ е познато в художествените среди като част от групата на русенските художници. Чистосърдечен, спокоен и едновременно с това ширококроен и жизнерадостен човек, който очарова и впечатлява със завиден младежки дух и ентузиазъм, това е Василка Монева. Този неин темперамент и сега се усеща и владее атмосферата в галерия "Аргос".

Настоящата експозиция проследява вижданията и търсенията на художничката през годините до днес. Освен професионализъм и самочувствие, в живописния ѝ език прозира силно женско чувство и непринудена артистичност. Нейният свят е изпълнен с лирични пейзажи, въображаеми интериори, живописни натюрморти и фигурални композиции. Творчеството ѝ носи личен акцент, изграден от любовното ѝ предметно композиране върху картинната повърхност, от чисти цветови контрасти, от положената с ножа или издрасканата на места маслена фактура. Ентузиазъм и неуморимост, мъдрост и страст за живот има в картините ѝ. Рисува с удоволствие, като оставя ръката и четката ѝ да бъдат водени от вихъра на чувствата. На цялото това живописно многообразие и обаяние трудно можеш да обърнеш гръб, то изпълва и зарежда сетивата, разлива топлина и носи покой.

В сегашната пъстроцветна палитра от картини на художничката са подредени произведения от различни десетилетия. Тук е картината ѝ "Пейзаж с бял кон" (1967), с която художничката за първи път участва в художествения живот на страната. Тук са и нейни подготвителни рисунки за картини от изминали години, които Василка Монева претворява в нови картинни реалности, вдъхвайки им живот и съвременно звучене ("Интериор с риба", "Рисунка по Шагал", "Интериор с прозорец").

По-ранните творби на Василка Монева - "Зимен пейзаж" (1977), "Натюрморт със съдове" (1975), "Цветя" (1975), "Къщи от Гостиля" (1985), "Пейзаж от Гостиля" (1983) и др. са изпълнени волно и с младежко вдъхновение.

Произведенията, в които художничката си поставя творчески въпроси, привличат вниманието с хармонично структурно и живописно звучене. Нестандартно композираната образна предметност с различни перспективни внушения ще се превърне в запазен периметър и отличителен белег на живописца на Василка Монева. Бих спомнала произведенията ѝ, носещи наименованията "Интериори", "Ателиета", "Натюрморти", живописната и свободно работена "Композиция в розово" (1996); загадъчните "Созополски къщи в червено" (1985) и изпълнената в същата особена алена тоналност картина "Голо тяло" (1984). През годините художничката подрежда и препорежда любовните си плетени столове, небрежно и сякаш случайно премята през тях раурани материци, аранжира вази с цветя, глинени съдове и разноцветни ябълки, всеки път ги съчетава и разполага различно, сякаш в очакване неясно на кого или какво.

За рисуваните през последните години творби на художничката казва: "Правя ги за собствен кеф". Затова в тях се обажда ведрият ѝ младежки характер, прозира искреността и чисто любопитство към експеримента. Някои произведения, като "Часовник", "Метроном", са сякаш знаци-символи, а в сложни работените с подложки произведения "Натюрморт с черна фруктиера" и "Къщи край морето" художничката интуитивно е постигнала силно духовно прозрение и въздействие.

Живописца на Василка Монева я разкрива не само като талантив и постоянно търсещ художник, но и впечатлява с изграденото ѝ и утвърдено творческо и житейско светоусещане. В този смисъл подредената в галерия "Аргос" представителна нейна изложба е събитие в културния живот на столицата.

Анжела Данева